

Predmet: Bosanski Petrovac - Gaj

Viši sud u Beogradu - Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: KPo2 13/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 KZ SRJ

Objavljivanje preseude: 24.04.2019.

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednik veća, sudija Vladimir Duruz, objavio je presudu kojom je optuženi Milan Dragišić oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine.

Sudsko veće je utvrdilo da je optuženi, za vreme oružanog sukoba u BiH, kao pripadnik VRS, VP 7463 Petrovac, dana 20. septembra 1992. godine u naselju Gaj u Bosanskom Petrovcu, u stanju bitno smanjene računljivosti, nakon što je dovezeno telo njegovog brata Dragana Dragišića koji je poginuo na Bihaćkom ratištu, a videvši na putu ispred svoje kuće u Ulici JNA prvog komšiju Asima Kavaza, obratio se istom rečima: „Jebem ti tursku majku, jebem ti muslimansku majku, ubit ću vas sviju!“ Nakon toga je iz automatske puške pucao u njega i ubio ga. Zatim je, uočivši Muhameda Kavaza, sina ubijenog Asima, koji je došao do tela svog oca, pucao u istog u nameri da ga ubije, nanevši mu pri tom više teških telesnih povreda. Odmah zatim nastavio je da se naoružan kreće Ulicom JNA i, uočivši Lemeša Asmaira, pucao u njega u nameri da ga ubije, ali je ovaj uspeo da pobjegne nepovređen.

Optuženi je oslobođen od optužbe da je u isto vreme, u Ulici JNA, krećući se u pravcu centra grada, došavši do kuće Šaćira Hujića, koji ga je sa ulaznih vrata kuće pitao šta je bilo, istom opsovao majku i u nameri da ga ubije u njegovom pravcu ispalio više metaka, usled čega je Hujić zadobio povredu u predelu leve ruke. Takođe je oslobođen od optužbe da je istog dana, u popodnevnom satima, došao putničkim vozilom sa još jednim licem do dvorišta starog hotela „Grmeč“ u centru grada i, pucajući iz automatske puške, ubio Safeta Terzića i Eldina Zajkića, koji su u dvorištu hotela sekli drva.

Obrazlažući donetu presudu, predsednik veća je naveo da je sud na osnovu izjava više svedoka-očevidaca utvrdio da je optuženi ubio svog prvog komšiju Asima Kavaza. Muhamed Kavaz, sin ubijenog, naveo je u svom iskazu da je bio u dobrim odnosima sa optuženim zajedno su odrasli. Kritičnog dana svedok je bio u kući zajedno sa ocem, suprugom i majkom kada je, oko 14 časova, čuvši škripu vozila, pogledao kroz prozor i video sivog „Golfa“. Iz njega je izašao optuženi i utrčao u svoje dvorište, nakon čega se čuo plač i kuknjava. Zajedno sa ocem Asimom krenuo je ka kući optuženog, da vide o čemu se radi. Dok su prilazili, pojavio se optuženi u uniformi i sa automatskom puškom u ruci. Krenuo je prema svedokovom ocu, vikao, psovao „muslimansku majku“ i vređao. Podigao je pušku, ispalio kratak rafal u svedokovog oca i tako ga ubio. Tek tada je svedok shvatio šta se desilo – nije mislio da će optuženi da mu ubije oca, jer su bili u dobrim odnosima. Počeo je da uzmiče, ali je optuženi pucao i prema njemu i ranio ga.

Svedok Mirko Srdić naveo je da je bio komšija optuženog Milana Dragišića. Čuo je kuknjavu iz pravca dvorišta Dragišićevih, pa je krenuo da vidi o čemu se radi. Dok je išao prema svojoj kapiji, video je komšiju Asima Kavaza kako ide prema kući Dragišićevih, pa je pretpostavio

da je i on čuo kuknjavu i krenuo da vidi o čemu se radi. U isto vreme je video da okrivljeni stoji ispred svoje kuće sa puškom u ruci i da puca na Asima, koji je pao pogođen. Ubistvo Asima Kavaza i ranjavanje Muhameda Kavaza opisali su i svedoci Canka Kavaz, supruga ubijenog Asima i ćerka Nevzila Husić.

Da je optuženi Dragišić pokušao da ubije Lemeša Asmira, sud je zaključio na osnovu iskaza samog oštećenog koji je video optuženog kako sa puškom u ruci pokušava da provali kroz jednu zaključanu kapiju koja je vodila prema njemu. Nije video da optuženi puca u njega, ali je to zaključio jer je, bežeći kroz dvorište u kojem je bilo zasađeno voće, čuo kako je od ispaljenih hitaca voće „praštalo“. Svedoci Anka Kecman i Bosa Polovina naveli su da su videli optuženog kako puca između kuća, te da preskače ogradu. Činjenica da su svedoci videli optuženog kako preskače kapiju i da puca, govori u prilog zaključku da je krenuo za Asmirom Lemešom, u nameri da ga ubije.

Sud je našao da nema dokaza da je optuženi pokušao da ubije oštećenog Šaćira Hujića, jer su iskazi svedoka koji opisuju ovaj događaj uopšteni. Tako svedok Fehtija Kurtović govori da optuženi nije pucao u Šaćira, jer mu je brat rekao da ne puca. Svedoci navode da je optuženi pucao u pravcu kuće Hujića, ali to nije dovoljan i nesporan dokaz da je to učinio sa namerom da Šaćira ubije, jer da je to želeo, mogao je ući u kuću i ubiti ga.

U odnosu na navode optužbe da je optuženi ubio Safeta Terzića i Eldina Zajkića, sud je zaključio da isti tokom postupka nisu dokazani. Svedoci koji tvrde da su očevici ovog događaja isti različito opisuju. Tako svedok Ramiza Ferizović navodi da je videla optuženog kako iz zelenog automobila puca i ubija Safeta Terzića. Svedok Omer Hodžić prvo je naveo da je video optuženog kako vozi belog „Golfa“ sarajevskih registarskih oznaka i da puca iz vozila. Video je u kolima još jednu osobu koju su zvali „Rambo“. Nakon toga je promenio iskaz i naveo da je video optuženog kako vozi crnog „Golfa“ bez registarskih oznaka, da je sa njim u vozilu bio i Rambo, da se vozilo zaustavlja, optuženi izlazi iz vozila i puca u Terzića i Zajkića zajedno sa Rambom. Svedok Ibrahim Balić naveo je da je video optuženog koji je došao pešice, došao sam i nosio mitraljez iz kojeg je pucao u pravcu hotela. Kasnije je promenio iskaz, navodeći da nije video optuženog kako puca. Optuženi je terećen da je sam ubio Terzića i Zajkića, pucajući u njih iz automatske puške, ali na osnovu kontradiktornih izjava svedoka, sud nije mogao doći do takvog zaključka. Ovo pre svega jer postoje i svedoci koji navode da je tog dana bilo još pucnjave u gradu, kao i narednih dana, te da je bilo još ubistava, da se pričalo da je neka izvršila osoba zvana „Rambo“, a ne, kako je tvrdilo tužilaštvo, da je bilo mirno i da je optuženi bio jedini koji je pucao, na osnovu čega bi se moglo logično zaključiti da je on i izvršio sva ubistva. Stoga je sud optuženog oglasio krivim samo za one činjenice u čiju je izvesnost bio uveren.

Prilikom odmeravanja kazne, sud je kao olakšavajuće okolnosti optuženom cenio neosuđivanost, držanje pred sudom, kao i činjenicu da je delo izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti. Međutim, našao je da to stanje ne može biti opravdanje za ono što se desilo, da su prve komšije krenule da pomognu, a završilo se tako da je jedan ubijen a drugi ranjen.